

همکاری طبقاتی با سرمایه، یا پیکار طبقاتی علیه سرمایه؟

و. ای. لنین

تاریخ مسأله را اینگونه مطرح می‌کند - و نه تاریخ بطور کلی، بلکه تاریخ اقتصادی و سیاسی روسیه امروز. نارودنیکها و منشویکها، چرنوف و تسرمتلی، محل کمیسیون ارتباط را از اتاق نبش اتاقی که سابقاً جلسات وزراء در آن برگزار می‌شد، به خود دفتر وزارتی انتقال داده‌اند. این امر و فقط این امر، تنها اهمیت سیاسی کابینه «جدید» می‌باشد. اهمیت اقتصادی و طبقاتی این امر آنست که، در بهترین حالت (از نقطه نظر ثبات کابینه و حفظ سلطه سرمایه‌داری)، رهبری بورژوازی دهقانی که از ۱۹۰۶ تاکنون تحت سرکردگی پلخائف قرار داشته، و «رهبران» خرده بورژوازی کارگران منشویک به سرمایه‌داران و عده همکاری طبقاتی شان را داده‌اند (در بدترین حالت - برای سرمایه‌داران - کل دگرگونی دارای اهمیتی صرفاً شخصی یا گروهی، ولی عاری از هر گونه اهمیت طبقاتی است).

فرض کنیم که در این مورد عاقبت مطلوب تر صادق باشد. حتی اگر چنین باشد، ذره‌ای تردید نیست که وعده دهندگان قادر به برآوردن وعده‌های خود نخواهند بود. «ما - با همکاری سرمایه‌داران - به رهایی کشور از این بحران کمک خواهیم کرد، کشور را از ویرانی نجات خواهیم داد و از جنگ به در خواهیم آورد» - این در واقع آن چیزی است که عمل پیوستن رهبران خرده بورژوا، چرنوف‌ها و تسرمتلی‌ها، به کابینه بدان می‌انجامد. پاسخ ما اینست: کمک شما کافی نیست. بحران به مراتب از آنچه که تصور می‌کنید فراتر رفته است. فقط طبقه انقلابی، با دست زدن به اقدامات انقلابی علیه سرمایه، می‌تواند کشور را - و نه فقط کشور ما را - نجات بخشد.

بحران آنچنان عمیق، گسترده، دارای چشم انداز جهانی است و آنچنان با خود سرمایه گرده خورده است که پیکار طبقاتی علیه سرمایه، ناگزیر باید شکل تفوق سیاسی پرولتاریا و نیمه پرولتاریا را به خود گیرد. هیچ راه گریز دیگری وجود ندارد.

همشهری چرنوف و تسرمتلی، آیا خواستار ایجاد شور انقلابی در ارتش هستید؟ لیکن شما توانایی ایجاد آنرا نخواهید داشت، زیرا تغییر «رهبران» کابینه‌ها، اظهارات پرطمطراق، یا وعده‌های اقدام به تجدیدنظر در معاهده با سرمایه‌داران بریتانیا نمی‌تواند آفریننده شور انقلابی در میان توده‌ها باشد؛ فقط به وسیله اقدامات مبتنی بر سیاستی انقلابی آشکار برای همگان و هر روزه و در هر جا علیه قدرت مطلقه سرمایه و علیه سوداندوزی آن از جنگ، مشی و سیاستی که بهبودی بنیادی در سطح زندگی توده تهیدست ایجاد خواهد کرد، می‌توان شور انقلابی را برانگیخت.

حتی چنانچه شما تمام زمینها را بی درنگ به مردم واگذار کنید، این عمل فقط در صورتی به بحران پایان خواهد بخشید که به اقدامات انقلابی علیه سرمایه دست زده شود.

همشهری چرنوف و تسرمتلی، آیا شما خواستار تعرض هستید؟ لیکن شما نمی‌توانید ارتش را به تعرض وادارید، زیرا امروزه شما نمی‌توانید علیه مردم به زور متوسل شوید و چنانچه زور علیه مردم بکار برده نشود، آنها فقط بخاطر منافع والای انقلاب بزرگ علیه سرمایه در تمام کشورها، دست به تعرض خواهند زد؛ و نه فقط انقلابی که نوید داده شده و اعلام گشته، بلکه انقلابی که واقعاً در شرف تحقق است، انقلابی که در واقعیت امر دارد به پیش می‌رود، و برای همگان ملموس است.

همشهری پشخونوف‌ها و اسکوبلف‌ها، آیا شما خواستار سازمان دادن به تدارکات هستید، تدارک کالاها برای دهقانان، تدارک نان و گوشت برای ارتش، تدارک مواد اولیه برای صنایع و غیره؟ آیا شما خواستار کنترل بر تولید، حتی بخشاً سازماندهی تولید، هستید؟

شما نمی‌توانید این کار را بدون شور انقلابی توده پرولتاریا و نیمه پرولتاریا انجام دهید. این شور فقط از راه دست زدن به اقدامات انقلابی علیه امتیازات و سودهای سرمایه ایجاد می‌شود. در غیر این صورت، کنترل موعود شما به صورت یک مسکن بی اثر، سرمایه‌دارانه و بوروکراتیک باقی خواهد ماند.

همکاری طبقاتی با سرمایه اکنون توسط چرنوف‌ها و تسرمتلی‌ها و همچنین توسط بخشهای معینی از خرده بورژوازی، در مقیاسی نو، عظیم و سراسری در روسیه تجربه می‌شود.

درسهای آن، زمانی برای مردم به مراتب ارزشمندتر خواهد بود که دومی‌ها بر بیهودگی و بی نتیجه‌ی چنین همکاری یقین کنند و ظاهراً این امر به زودی روی خواهد داد.

روزنامه پراودا شماره ۵۰

۱۹ (۶) مه ۱۹۱۷